

*Birgittasenteret på Tiller***Et hus åpent for alle**

Sensommeren i år flyttet Birgittasøstrene inn i sitt ennå ikke helt ferdige anlegg på Tiller utenfor Trondheim. "Endelig kan vi leve vår karisma fullt ut," sier Moder Patrizia Telese, nyutnevnt priorinne, som knapt hadde pakket ut kofferten før hun fikk flyttelasset i fanget.

ANLEGGET har 25 gjesteplasser fordelt på enkelt- og dobbeltrom og plass til 15 søstre. I tillegg er det rikelig med hyggelige fellesarealer og konferansefasiliteter. Det sier seg derfor selv at bygningsmassen er formidabel, men italienske moder Patrizia, som skal lede innspurten, lar seg ikke skremme. Hun har bygget kloster før, fra grunnen i Estland og renoverert i Falun og Assisi. "Min far ville at jeg skulle bli arkitekt. Han skjønte ikke disse klostergreiene, syntes det var sløseri. Men jeg fikk da se byggeplasser likevel," ler hun.

Tre medlemmer av Broens redaksjon var blant de første gjestene, sammen med en gruppe ordenssøstre på møte. Mens vi var der, huset Birgittasenteret også en samling for presteskabet

i stiftet, med apostolisk administrator Bernt Eidsvig i spissen. I sin preken i messen gratulerte biskop Eidsvig søstre med bygget, "som jeg vet har krevd mye innsats. Men dere har ikke bygget dette huset bare for dere selv, dere har bygget det for hele Kirken i Norge. Dere har bygget det nær Norges kristne hjerte. Det takker jeg dere for."

Bønn og gjestfrihet

Når vi spør Moder Patrizia om søstrenes karisma, svarer hun kort: "Bønn og gjestfrihet". Og utdyper: "Vår fremste oppgave er Guds verk – det vil si bønne. Vi har messen, tidebønnene, tilbedelse og rosenkransen hver dag. I tillegg kommer gjestfriheten. Vi tilpasser vårt virke etter de lokale behov der vi er. I Estland hadde vi for eksempel utdeling av mat og huset forskjellige undervisningstilbud for fattige i samarbeid med Caritas. Men gjestevirksomhet har vi alltid."

Gjestfriheten er med andre ord ikke en tilleggsvirksomhet Birgittasøstrene driver for å skaffe seg økonomisk eksistensgrunnlag, men en integrert del av deres spesifikke kall i Kirken. En mer detaljert titt på søstrenes dagsplan og antall timer i bønn, viser at døgnrytmen ligner mer på et monas-

tisk liv enn livet til en gjennomsnittlig apostolisk søster. Men bønne er ikke alt. "Det er egentlig ingen sak å være mange timer i kapellet hver dag," sier Moder Patrizia, "utfordringen er å kombinere det med den nødvendige elastisitet overfor våre gjester." Søstre ønsker å være til stede for og med gjestene, og selv om døgnrytmen krever at de skal legge seg tidlig, forblir noen oppe med gjestene. "Vår Moder Elisabeth [salige Elisabeth Hesselblad] lærte oss at det viktigste alltid er kjærlighet. Vi må være åpne for gjestenes behov. Og det er ikke slik at om noen kommer for sent til et måltid, så får de ingen mat!" Dette siste kan Broen-redaksjonen skrive under på.

En slik fleksibel holdning kombinert med mye bønn og et stort hus, krever en, etter moderne norske forhold, tallrik kommunitet. For øyeblikket er søstre fem, men fem til er på vei fra søstrenes kloster i Gdansk og Roma

På spørsmål om hva slags gjester som er velkomne, er svaret rett og slett "alle". Huset er åpent for enkeltpersoner og grupper, folk med og uten tro, på ferie, på retrett eller på møter. Her finnes noen arbeidsstasjoner, fri nettilkobling og alt som ellers hører med for å huse møter og konferanser. Birgittasøstrene er kjent for sitt økumeniske engasjement og håper at huset kan bli et møtested på tvers av kristne konfesjonsgrenser.

DEN HELLIGE BIRGITTA AV SVERIGE la grunnlaget for sin klosterorden på 1300-tallet. Denne eksisterer fremdeles i dag og består av selvstendige klostre. På 1900-tallet grunnla Den salige Elisabeth Hesselblad det som ofte kalles ordenens "svenske gren". Denne kombinerer elementer fra monastisk tradisjon med en internasjonal organiseringsform, som ellers er mer typisk for nyere kongregasjoner. Denne grenen teller ca. 800 søstre.

KONTAKTINFORMASJON: Birgittasøstrene, Ingeborg Ofstads vei 1, 7091, Tiller. post@birgitta.katolsk.no.

Det går buss fra sentrum hvert kvarter som stopper rett foran klosteret. Telefon: 72 89 40 00, fax: 72 89 40 01. Priser: 450 kroner per døgn for enkeltrom inkludert frokost. Alle rom har egne bad. Middag og (varm) kveldsmat kan bestilles i tillegg.

BIRGITTASØSTRENE har en venneforening, åpen for alle interesserte, også folk utenfor Trøndelag og ikke-katolikker. Kontakt p. Etienne Caruana på 71 25 14 67 eller Etienne.Caruana@katolsk.no

Internasjonalt preg

De fem søstre som er på Tiller nå, kommer fra tre ulike land. I tillegg til italienske Moder Patrizia, er det to mexicanske og to indiske søstre. Ordenen har for tiden hovedsakelig kall i disse to landene. Det internasjonale preget er felles for alle birgittasøstrenes klostre. Vi undrer på hvordan det går å leve sammen på denne måten. "Det klarer vi fordi vi blir vant til det allerede i novisiatet", sier Moder Patrizia. "Vi er internasjonale, men ikke delt opp i provinser. Selv om vi også har egne novisiater i noen land, har vi et internasjonalt novisiat i Roma der alle søstre som skal virke i Europa, blir sendt. Vi lærer å leve sammen. Jeg hadde også novisiatet der. Helt ærlig: Det er like lett eller vanskelig for meg i dag å leve i hus med ti italienerne som med ti søstre fra ulike land."

En gammel drøm og mange hjelpere

Det er først nå, med det store huset, at søstrene fullt ut kan begynne å slå rot og finne sin form i Norge, men de har vært her siden 1998, i mindre lokaler på Heimdal. Grunnleggelsen var en gammel drøm. Etter at Johannes Paul II hadde vært i Norden i 1989, spurte han søstrenes generalpriorinne, Moder Tekla Famiglietti, om de ikke snart skulle grunnlegge i Norge. De var alt i Sverige, Danmark og Finland. Målet er å grunnlegge også på Island, slik at hele Norden er dekket.

Bygget slik det står nå, ble påbegynt i august 2007. Den høytidelige grunnstensnedleggelsen fant sted 31. mars 2008. Tre fløyer er ferdige, den fjerde

og siste skal omfatte kirke, prestebelig og søstrenes eget bibliotek. Et lite bibliotek for gjestene finnes alt. Den største konferansesalen gjør tjeneste som provisorisk kapell.

Mange gode hjelpere gjorde en innsats under innflyttingen: Studentlaget i Trondheim kom og vasket ned hele huset. Pater Marek Zur kom med den polske gruppen fra menigheten og skrudde sammen alle møblene. Søstrenes venneforening, som har et betydelig antall medlemmer, har lenge vært en konstant hjelp i stort og smått.

Finansiering

Veien til realiseringen har vært lang. Pengene har søstrene hovedsakelig samlet inn blant venner andre steder i verden. "Siden alle hus sorterer direkte under generalledelsen i Roma, kan ledelsen også spørre hus i hele

verden om hjelp når vi trenger det ett sted. Søstrene har særlig samlet inn penger i Sveits, Estland og Mexico," forteller Moder Patrizia. At det samles inn penger til Kirken i Norge i Mexico, gir stoff til ettertanke. "I tillegg har Bonifatiuswerk vært generøse. Stiftets bidrag går til kirkebyggingen. I de opprinnelige tegningene skulle vi ha en ganske liten kirke, for våre og våre gjesters behov. Biskop Eidsvig ønsker en større kirke, som kan gjøre tjeneste for menigheten mens det bygges ny St. Olav kirke i Trondheim. Så arkitekten har laget et revidert forslag," fortsetter priorinnen. Håpet er å støpe grunnmurene til siste byggetrinn før jul, og at alt skal stå ferdig i juni 2010. Det er en optimistisk plan, men mulig om alt går på skinner. Det som er helt sikkert, er at området mellom fløyene vil være gjort om til hage innen den tid – til glede både for søstrene og deres gjester.

-Heidi H. Øyma
Foto: Broen